

DÉLSOMOGY

Megjelenik Szigetvárott hetenkint egyszer: Vasárnap.

Előfizetési árak:
Egész évre . 8 korona. — Félévre . 4 korona.
Negyedévre . 2 korona 50 fill.
— Egyes példány ára 20 fillér. —

Felelős szerkesztő:
Bárvárh Gyula.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Igmándy-utca 60. szám.
Kéziratot vissza nem adunk.
Nyilt-tér garmond sora 40 fill.

Dunántulért!

A vidéken mindinkább felhangzik a jogos panasz, hogy Budapest magához szív, vonz mindent: az ország színét, javát a testi, szellemi erőket, a tehetségeket és a piszkot a szennyet is.

És mi az eredmény?

A szellemi, testi erőket nem tudja eléggé foglalkoztatni, nem tud nekik megfelelő működési teret nyújtani; a szellemi, testi erők elgyengülnek, elposványosodnak nagyrészt; a piszok, a szenny pedig új meg új táplálékot nyer, terjed, s már kezdi megfertőztetni a vidéket is.

Budapestnek mindent magába olvasztó, káros hatását, köztudomású, hogy már minden téren érezzük.

A vidéknek szinte alárendelt, mondhatni szolgáló helyzetbe van Budapesttel szemben, csak az a jó, ami Budapestről jön. A vidéki dologra szánkozó mosoly ül az ajkakra; — a vi-

dék, ugyszólván, majmolja, ami pesti, hiszen ha csak a fény oldalát majmolná, de sajnós ma már a piszkot, a szennyet is utánozza!

A budapesti vígszínház darabjai, az „Osztigás Miczi“, „Monna Vanna“-féle darabok, az irodalom e szégyenfoltjai a vidéken is nagy tetszésnek örvendenek.

Meg kellene immár komolyan videnünk a jó vidéket ettől a salakos pesti szellemtől.

Ám hogyan? Szervezkedjünk mi vidékiek. Szervezkedjünk különösen mi dunántuliak! Ebben a tekintetben is hátra vagyunk más vidékekkel szemben.

Nagy-Bányán van festő iskola, amely annak a vidéknek festőit egyesíti, Kolozsvárnak van kulturája, van egyeteme, Szolnokon van művésztelep; Szeged egész irodalmi központ.

És nekünk, dunántuliaknak mink is van?

Egy-két muzeumunk, amelyek most kezdenek erősödni és más semmink!

De volt — igen volt! önnálló iro-

dalmunk, melyet irigyelt az egész ország! volt „Keszthelyi Helikon“!

Csak volt!

Hát arra törekedjünk, hogy újra legyen!

Szervezzünk, alapítsunk ipart, kereskedelmi, művészeti irói egyesületeket, központokat.

Dunántuli iparosaink, kereskedőink tömörüljenek.

A festők, a művészek szintén.

Alakítsunk védő, segítő egyesületeket.

Alakítsuk meg a dunántuli írók, hirlapírók egyesületét, amely majd segít, nyugdíjaz. Csak meg kell kezdeni s lesznek áldozatkész hazafiak, akik adományaikkal egy erkölcsös szellemű testületen lendítenek.

Aki a Dunántul ipari, kereskedelmi, kulturális érdekeit szíven hordja, az minden hosszadalmasabb kommentár nélkül megért minket. S aki megértett, az velünk tart.

Rajta kell lennünk, hogy legyen a Dunántulnak irodalmi, ipari, keres-

Az agg-legények.

(Humoroszk).

— A Délsomogy eredeti tárczája. —

— Te Jancsi! Hogy az ördög vitt volna el harsa-bajszodnál fogva, a csizmámat megint eleserélted. Mért nem teszed azon mód egymás mellé, ahogy az ember felhuzza: a ballabra valót balra; a másikat jobbra. Már meg a jobbikat huztam fel a balláborra.

— Igenis, kérem alássan.

— Ne igenisezz te kanabokai hanem siess, huzd le, mert betörök a lábam.

— Igenis.

Hát ez kora reggel, — már t. i. városi idő szerint, — máskülönben pedig fél kilencez órakor esett meg, a midőn nagysá-

gos Kupa Pál ur, v. b. t. iroda-igazgató kelnéi szokott.

Jancsi még hadnagyi korában jutott neki élettársul, de hát tetszik tudni, holmi kis szabály ellenesség, — és Kupa Pál uram 23 évi hadnagy — és főhadnagyoskodás után saját kérelmére díjmentesen felmentetett a szolgálat alul. Jancsi is feleserélte a mundért a czibill ruhával csak a bajszát tartotta meg.

Istenadta agglégény volt Kupa uram is meg Jancsi is és ideges, már mint Kupa uram. Jancsi inkább hidegvérű volt. Én Uram Istenem mi történt volna, ha Jancsi is bele esik a modern nyavalyába?! Hja de hát ez az 51-ik rangosztályban nem divat.

Nagy fogszívás és szuszogás közt végre levált a csizma szokatlan tartalmáról és Jancsi, a kezében maradt csizmával, a

következmények pontos ismeretének kitünő birtokában nagy ugrással igyekezett kellenéi kartávolba jutni, azonban sajnós, — az ügyetlen rükverczkonzentrirung alatt úgy találta az asztalsarkát megérinteni, hogy ezen időveszteség alatt Kupa uram villám mozdulata öt első negyedében érte, mitől a kasszás csillagot is szénaporeciónak látta.

Csakhogy Jancsi nem azért volt 23 évig katona, hogy ebből kázust csinált volna. Korántsem, hanem folytatta a menekvést, mert lelkiismeretét szerfölött nyomta Jakabnál már ötször beivott fakutya ára, — aztán úgy az ajtóból bocsájtotta, rövid uton, gazdája felé a kezében maradt csizmát s lódult ki az ajtón, mely cselekvésének üdvös voltát igazolta és nyomban egy hatalmas puffanás, a mit alighanem Kupa uram okozott a másik csizmával.

A hirneves Béka boltosnál Pécssett

Rendkívül olcsó árért kapható valódi szép Blous

ruhára való selyem 40 kr. méterje, finom **Tenis flanel** 16 kr., továbbá **női ruhaszövetek** 20 kr. 25—30 és feljebb.

Szönyegek mindenféle nagyságban 1 frt. 50 kr. és feljebb.

kedelmi, központja szervezett írói gárdája; művészi, írói központja, egyesülete, legyen újra számottevő irodalma, legyen Helikonja!

A közszellemnek végre is így lehet tisztulnia, ha a maga számára központot teremtve, elzárja maga elől a — salakot.

Baranyay József.

A kaposvár — barcsi vasút építése elmarad.

Tudva levő dolog az, hogy Szigetvár, Pécs-bars között fekszik és feljebb Kaposvárról Barcsra, vagy megfordítva. Mindenki beszél erről a dologról. Beszél Barcs, beszél Pécs és Kaposvár. És mindenütt csak Szigetvárról beszélnek. Végül tehát szabadon röviden nekünk is mint vádlottnak néhány igazságot felhozni védelmünkre. De először lássuk csak, hogy mit ír a barcsi tudósító a „Pécsi Naplónak.“ És aztán hogy mit szól mindezekhez a „Kaposvár.“ Ime sorrendben adjuk őket:

A kaposvár — barcsi vasút építése — elmarad. Barcsról a következő tudósítást vettük; „A kaposvár—barcsi vasút építésének törvét, ahogy ujabban értesülünk, elejtették. Pedig a vállalat építési költségei már finanszírozva voltak, csak az volt még hátra, hogy a miniszter a képviselőház elé terjeszse a vasút építésére vonatkozó törvényjavaslatot, Somogy megye törvényhatósága a megyei utalaphól kilométerenkint 8000 koronát — összesen 560.000 koronát szavazott meg szubvenzióképen ezen vasút építésére.

A vasutból azonban még sem lesz semmi! Akik be vannak avatva a kulisszatitokba, azt mondják, hogy a szigetvári érdekeltség, különösen a kerület képviselőjének, Olay Lajosnak közbenjárására ejtették el az új viczinális építésének tervét. Olyanforma harc folyt itt is, mint mikor arról volt szó, hogy Barcs ez az étnék fejlődésü és hivatással bíró határszéli község járásbírószágot kap. Azóta a barcsiak kérvényeztek, deputációba jártak, de mindenütt szemközt találtak magukkal azt az ellenmozgalmat, amit a szigetvári érdekeltség Barcs előrehaladása ellen indított. A harcban akkor is a törökverő Zrinyi Miklós vérevel áztatott földnek jelenlegi lakosai győztek. Ma már a barcsiak közül a legnagyobb optimista sem meri remélni, hogy a megígért járásbírószágot a legközelebbi 50 év leforgása alatt meg is kapják! A vasutból is azért nem lesz semmi, mert Szigetvár érdeke mást kíván. Egy megyei utat építenek a vasút helyett amelyik Szigetvárról kiindulva Hobol és Lakócsa községeken át egészen Drávafokig összeköti a drávamenti községeket. A vasútépítésre szánt ötszázhatvan ezer korona szubvenziót ennek az utnak a költségeire fordítják.“

Minden változás nélkül helyt adtunk barcsi tudósítónk értesítésének, de nem hallgathatjuk el arra észrevételeinket. Ugy sejtjük, sőtét színekkel festi a barcsi tudósító a helyzetet és tubecsüli a szigetváriak befolyását, mely aligha terjedhet odáig, hogy megakadályozza Barcs életföltételeinek teljességét. A szigetváriak dícsérendő energiát fejtenek ki az utóbbi években boldogulásuk érdekében és ezen irányban a szigetvári országgyűlési képviselő tényleg nagy érdemeket szerzett, mikor Szigetvár érdekében lankadatlan tevékenységet fejt ki. Ámde el se képzelhetjük, hogy Szigetvár annyira önző lenne, hogy Barcs ellen fejtsen ki tevé-

kenységet. Hisz Szigetvár boldogulását nem zárja ki Barcs boldogulása és már csak a jó szomszédi viszony is kizárja annak lehetőségét, hogy barcsi tudósítónk aggodalma indokolt lehetne. Erély következetesség, soha nem lankadó buzgalom és ha lehet befolyásos és áldozatkész jóbarát — és a barcsiak is újból előre fognak haladni! De ne lássanak ellenséget ott, ahol az nincsen.

A „Kaposvár“ pedig a következőket írja: Ha az a barcsi levelező, kit a kulisszatitokkal jól ismerős urak informálnak, tudná, hogy mire egy viczinális vasút ügye abba a stadiumba jut, hogy csak a kiépítési engedélyt kell a törvényhozástól kieszközölni, miután már az állami törvényhatóságok és községi hozzájárulások, azonfelül a törzsrészesvények kellő összegben biztosítva vannak, sőt magát a kiépítést is elvállalta, illetve az építési költségeket finanszírozta valamely megbízható czég: annyi érdek van ott már összehalmazva, hogy egy ily vasút ügyét az utolsó pillanatban még nagyobb urak kedvéért se szokták stornózní, nem hogy a szigetváriak igen szeretetreméltó, de kevésbé hatalmas képviselője, Olay Lajosért. Ha megbukhatott volna ez a vasút, legkönnyebben megbukhatott volna akkor, mikor a barcsiak megtagadták annak törzsrészesvények jegyzésével való támogatását; mert a miniszter is láthatta abból, hogy a barcsiak szívesen kérnek és deputálnak, de áldozni nem igen szeretnek. A járásbírószágot se Olay hatalmas akadályozza, hanem maga a helyzet: Barcs kereskedelmi forgalma, mióta a faipar onnan távozott, hanyatló, dekadenciákat pedig intézmények, hivatalok adományozásával és telepítésével nem szokás orvosolni, illetve kárpótolni, mert éppen ellenkezőleg áll a dolog: oda kell tenni a hivatalt, hol annak helybenlétét a nö-

Jancsi aztán a szomszéd tanácsosék kívül ácsorgó szobalányának csipett egyet az állán, látva azonban annak csodálkozó arcát, sietett őt megnyugtatni, mondván:

— Terka, kicsit megbomlott az uram! Mutató ujjával jelezte homlokán a helyet, ahol a rendellenes chemiai processus történetett.

Kupa uram pedig a csizmával elkészülvén, újabb kellemetlenségre bukkant, — nem lévén víz a mosdó tában.

Jancsi a napi parancshoz szokott katonakorában, holmi általános rendeletre, mint: ezentul víz legyen a mosdó-tában, — nem reagált.

Ha valakinek valami kell, mondja meg, ez a rend, honnét szagolja az ember, ha nem mondják.

Arról aztán ismét nem tehetett, ha gazdája még nem adta ki az ordrét ez irányban. Kupa uram tehát, mosdóhoz készülten, fél óra hosszáig ácsorgott, a fütetlen szobában dideregve, az üres tál előtt s várta a vizet.

Jancsi pedig egészsége iránti tartozást rótt le azzal, hogy a vízzel nem sietett.

De hát, mint mindennek, még a szerelemnek is, úgy a mosdásnak is, vége lett egyszer, csak hogy Kupa igazgató ur arra már a fogai közé szorított egy félben maradt virgóniát, előbb azonban jól szemügyre vette, s fogadni mert volna akár mibe, hogy

az az este, ahogy aztalra letette, jóval nagyobb volt.

A míg Kupa uram rágyújtott, Jancsi alatos oldalpillantásokkal oda-oda kacintott, reflex száj- és pofamozdulatokkal kísérté gazdájának munkáját, — semmi esetre sem hagyván el a kiköpést sem, a miért egy lesújtó tekintet érte őt, mire ő egy hirtelen fel és le irányuló vállmozdulattal felelt.

Ha Kupa igazgató ur nem fagy vala jégcsappá a várakozás alatt és, ha szivar-nines vala összeverődő fogai közt, e néma értekezés aligha születik meg.

Hanem a vigan füstölő vergonia olvasztó hatással volt megmerevedett tagjaira.

Ép a kabátot igyekezett Kupa uram meg feleli irányba és alakba terelni testén, midőn egy halk:

— He-he!

Kedély nyilatkozat tört elő Jancsi öblös mélyéből.

— Mit röhögsz, te maffa! fortyant fel a gazda.

— Hühü!

— Beszélj, te ezimeres! De ezzel el is készült a kabáttal, csak úgy, tükrök nélkül, hiszen beletalálni abba így is.

— Há' mán mit beszéljek, hát inkább hallgatok, még utóbb aszondja — hogy mi közöm hozzá.

Kupa uram már felöltőjébe is bele-

— Hát akkor hallgass.

— Igenis, de . . .

— Mit öklendezel, hallgass.

Kalap, bot is előkerülvén, Kupa uram elindul. Pontos ember ő, első a hivatal, ott még mindenki szorgalmasnak és pontosnak ismeri, — ezt a jó véleményt fen kell tartani s azonnal esorba esnek rajta, ha csak egyszer is, egyetlen percet késnek.

Az ily kisebb akadály, mint e mai is, bele vannak számítva az időbe, tehát, ha most elindul, sétálva ép 17 perc alatt beér hivatalába, egy perc elég a kalap, bot, kabát lerakáshoz, egy perc, míg keze a kályha előtt kissé felmelegszik, akkor is bőven van még hátra a 20-ból egy perc, csak akkor lesz 10 óra.

Szép csendesen leballag tehát a lépcsőn, Jancsi pedig a folyosó korlátjára támaszkodva kíséri őt figyelemmel, — gonosz mosoly huzódik el hatalmas bajusza mögé.

Az igazgató ur már a kapuszinbe vezető folyosó ajtaját nyitja, midőn Jancsi felől egy torokköszörülés hangzik.

Igy szokott tenni Jancsi, mikor valami kérdezni vagy mondani valója van még.

— Hát mi kell még? Mordul felfelé gazdája.

— Csak azt akartam mondani nagyság uram, hogy a mellény lemaradt ám, ott van az ágyon.

Sextus.

vekvő érdekek és forgalom megkívánják. Okvetlen lesz Barcson járásbíró, sőt közjegyzőség is — bárhogy tiltakozzák is a hatalmas Olay — mihelyt nyilvánvaló lesz, hogy a nemzetközi nyílt sertéspiacz Barcs jelentőségét a kereskedelem és forgalom s az ezekkel kapcsolati közgazdasági érdekek kapcsán emelni fogja a vasutat pedig, melyre nem áldoztak, ne féltsék. Szép volna ugyan, ha Olay itt a vármegyén a szigetvár-drávafoki műút kiépítésére elő tudna varázsolni néhány százezer K.-t, de ha a szigetvári hatalmasokkal szemben magát megadott, úgy szólván megszontyolodott baresiak mi ellenállást se tudnának kifejtteni Olay ellen, vannak sokan a Kaposvár-baresi vasut érdekelt-ségében, kik nem ily lemondók: ott vannak a Zseliczég, Kadarkut, Szulok, Tarnóca stb. . . . No, csak ne féljünk oly nagyon a baresiak rémétől, Olay Lajostól! . . .

Már most e két ezikkől látjuk, hogy a szigetvári érdekelttség és Olay képviselő, Bares mumusa. Pedig napjainkban nem igen vállnak be a mumusok és mikulások. Tehát ne fessék oly feketére az ördögöt a mi baresi szomszédaink. Lóssunk világosan! Hogy a baresi járásbíró, sőt közjegyzőséget, mert a szigetvári érdekelttségnek más az érdeke, hanem csupán csak azért, mert beláták oda fön is, hogy arra nincs szükség.

Ne higgyék azt a mi kedves baresi szomszédaink, hogy mi irigyeljük az ő előrehaladásukat. Oh nem! Nekük van Drávájuk és mi sohsem mondtuk, hogy a Dráva mi felénk is foljon. Nekünk van szigetvár-kaposvári vasutunk, nekik is van, sőt még előbb volt vasutjuk melyen Kaposvárra juthattak. És mi hallgattunk, nem voltunk eltelve sárga irigységgel.

Hogy a szigetváriak is az ő érdeküket keresik és védik, az természetes, talán annyi joguk van hozzá mint Baresnak vagy Kaposvárnak?

Ha a Hobol, Lakócsa, Drávafoki utvonál kiépülne bizony nagyobb áldás volna ugy Szigetvárra, valamint az egész megyére mint ha a harmadik kaposvárra vezető viciinális vasuton baktatna keresztül egy kávé daráló masina.

Mert az alvidék akkor egy rohamosan fejlődő és nem hanyatló helylyel lenne összekötve és ezáltal, hogy a közlekedés jó, könnyebben értékesíthetné a nép holmiját jóságát, gabonáját stb. És az az alvidéki ember, csak kérdezzük meg tőle, hogy jobb szeret Szigetvárra jönni mint Baresra menni, mert itt több iparost és kereskedőt talál mint Bareson, hol a szükségletét fedezheti. — Nő meg aztán nincs megye az országban, mely annyira össze lenne drótozva vasutakkal mint a miénk és hogy minden kis falunak és pusztának vasut állomása legyen, arra nincs szükség még a XX-ik században sem.

Végül pedig a szigetváriak orsz. gyűl. képviselőjéről csak annyit hogy elvitázhatlan tény az, hogy ő a kerülete érdekét mindig szíven viselte és lankadatlan buzgalommal fáradságot nem ismerve küzd kerületének jogos követeléseit és előrehaladása érdekében. Ezért őt nem bírálat, de méltán megérdemelt dícséret és elismerés illeti.

H I R E K.

Szegedébe

Szegedébe szomorú hírt vitt a pósta: Vége-vége meghalt szegény Dankó Pista! Világjáró hegedűje nem zokog már Mint a, mint a párjavesztett árva madár

Szomoruan szól a harang Szegedébe . . .
Kongásába belesir a város népe . . .
Sir a kék ég — sir a szellő — sir a róna . . .
A Tisza is mintha olyan búsan folya . . .

Peti Sándor.

— **Meg lesz a községi iskola államosítása.** Már most egész bizonyos, hogy meg lesz a községi iskola államosítása. A képviselő testület e hó 23-án tartott ülésében foglalkozott ez ügygel. Olvasatott Somogyvármegye kir. tanfelügyelőjének a szigetvári közs. iskola államosítása ügyében folyó érvben 10406 sz. a. kelt leírata. Az előadói javaslat egyhangulag elfogadtatott, miszerint az iskola államosítva legyen az 1904/5 tanévre. Telek a régi községi iskola telke volna, melyhez a Böbel féle szomszédos telket is hozzá vennék. De minthogy a községi iskola telek „Római katolikus iskola“ néven van telekkönyvileg felvéve, — megbízták az előjáróságot, hogy a telek eladása iránt becsátkozzék tárgyalásba a pécsi megyés püspökkel, mint a róm. kath. hitközség felettes hatóságával. Lapunk legközelebbi számában bővebben ismertetjük az iskola államosítását.

— **ifj. tolnai Festetics Imre gróf meghalt.** A csertői uradalomnak jövendő majoreskója mint résztvevővel értesülünk szombatn Görbersdorfban meghalt. A család a következő gyászjelentést adta ki:

Tolnai Festetics Imre gróf, cs. és kir. kamarás, a magyar felsőház örökös tagja, a maga és neje tolnai Festetics Imre grófné, szül. nemes Adamovics Berta, gyermekei, tolnai Festetics Samu gróf, Watzdorff báróné, szül. tolnai Festetics Theresia grófnő, és tolnai Festetics Wanda grófnő, menyei tolnai Festetics Mária grófné és tolnai Festetics Ida grófné, veje Watzdorff Lajos báró és unokái Keresztély és Rósa, valamint az összes egyéb rokonok nevében gyászolt szívvvel jelenti fiának, illetve bátyának, sógornak, férjnek és atyának, a metóságos tolnai Festetics Imre gróf urnak elhunytát, a ki 1903 évi április hó 15-én esti 8 órakor Görbersdorfban hosszú súlyos szenvedés után, ellátva a halotti szentséggel, életének 33-ik évében jobb létre szenderült.

A drága elhunytak tetemei ideiglenes eltemetés végett Magyarországra, Szepes-Remetére fognak vitetni.

A gyászmise Szepes-Remetén fog tartatni.

Grácztól, 1903 április 16-án.

Az oly fiatalon elhunyt gróf hitvest és két gyermeket hagyott hátra. (Említésre méltónak találjuk, hogy az oly nagy port fölvert Stieder-Ernuszt féle végzetes kimenetelű párbaj, az ifju gróf miatt történt). — A csertői majorátus melynek egy részét a szigetvári birtok is képezi már most a kis Keresztély grófra száll.

— **Esküvő.** Mint bennünket értesítettek, folyó hó 20-án délelőtt 11 órakor vezette ollárhoz Boglárón, Bárány Sándor tabi szolgabíró hájos aráját Körmeny Jankát. Szerencsét és boldogságot kívánunk az ifju párnak.

— **A sorozás újabb elhalasztása.** A honvédelmi miniszter április hó 19-én kelt rendeletével a folyó évi fősorozást f. évi *Junius hó 2-ától július hó 25-éig* terjedő időtartamra tüzi ki, föltéve, hogy a törvényhozás eddig letárgyalja az ujonczmegajánlásról szóló törvényjavaslatot.

— **Halálozás.** Tüköry Alajos, horvát-szlavon-dalmátországi orsz. gyűlési képviselő, daruvári nagybirtokos életének 49-ik évében, vásárnap budapesten, meghalt. Az elhunytat neje kívül három gyermeke és három testvére köztük lovag turonyi Biedermann Ottóné gyászolják. Tüköry holttemét kedden a daruvári sírboltban helyezték örök nyugalomra.

— **Megharapta a kutya.** Folyó hó 21-én a délutáni órákban Király Lajos basali tanítót Gróti Dániel polgár, kutyája megharapta. A tanító jelentésére a basali előjáróság a kutyát Szigetvárra vezettette, de szájkosár nélkül és itt a gypmesteri telepen 10 napi zár alá tették. Még nem tudni, hogy a kutya csak harapós dög-e? vagy pedig megveszett? Minden esetre el kell pusztítani a dühös ebet.

— **A Szt. Györgynapi országos vásárra** hétfőn felhajtattott 4516 drb. ló és 2055 szarvasmarha. Eladatott ló 572, szarvasmarha pedig 1022 drb. Amint a fenti számokból is kitűnik e vásár igen látogatott volt. A jószágok mind igen magas árért keltek el. Sőt azt lehet mondani, hogy háromszoros árért. — A másnapi kirakódó vásár is elég kedvezőnek bizonyult ez alkalommal. Sem az iparosok sem a kereskedők nem panaszkodhatnak. Szerencsére a mi jóslatunk nem teljesült be, mint azt az előjelekből gondoltuk, mert az idő mindkét napon kedvező volt. És hogy e vásár jól sikerült, annak csak örülünk.

— **Felakasztotta magát.** Rátásics András 49 éves helybeli lakos f. hó 23-án reggel 6-7 óra között, addig míg neje a piacon volt, a kamarában, a mester gerendára felakasztotta magát. — A szegény asszony midőn hazatért és be ment a kamarába, rémülve látta, hogy férje a gerendán függ. Lärmájára és jajveszékeltésére a szomszédosság össze szaladt, azonban ők sem segíthettek már a bajon, mert Rátásics már meg volt halva. Az esetről jelentést tettek a hatóságnak. A megejtett vizsgálat alkalmával, miután megállapították, hogy öngyilkosság esete forog fen, a hullát nem boncolták fel. — A szerencsétlen ember tettének oka ismeretlen, de valószínű, hogy ittas állapotban követte el borzasztó cselekedetét.

— **Verekedés a vásárban.** A hétfői lóvásárban történt, hogy Nagy Sándor és József nevű fia, ujmindszenti lakosok össze szólakoztak Mozsgai István és András szigetvári lakosokkal, aminek vége természetesen verekezés lett. A civakodók dulakodás közben Kemény György csimadia mester ablakait is betörték. De a kárt megtérítették és ezután haza mentek a legények.

— **Jó tett helyébe jót ne várj.** Így szól a közmondás, amely már számtalan esetben be is lett igazolva az életben. E hó 16-án éjjel *Leopold* Ádám vendégszeretettel csuful visszaélt *Sill* János mékényesi illetőségű esavargó. Ugyanis *Leopold* éjjeli szállást adott neki és az istállóban együtt aludtak. Reggel, mikor *Leopold* felkelt, a csavargó már elment, de magával vitte szállás adójának ruháját, ernyőjét és kalapját. Szóval teljesen felöltözött, és megszökött. A csendőrség a felöltözött csavargót nyomozza.

— **Eljegyzés.** *Milánkovic* Lajos helybeli m. kir. csendőr f. hó 19-én eljegyezte *Krebsz* Irént.

— **Furfangos családok.** A vásár első napján könnyű szerrel akart pénzhez jutni két furfangos család. Az eset ez: *Farkas* József mozsgói lakost egy előtte ismeretlen ember felkérte hogy ő a vasúti utczában lovakat óhajtana vásárolni, tehát segítsen neki. Amint mentek, utközben az ismeretlen egy pénztárczát talált és mindjárt oly jószívű volt, hogy *Farkas*al megosztani akarta az erszény tartalmát. Evégből ki mentek a városon kívül eső „Szarvas majorhoz“ hogy ott megosztoznak. De alighogy osztozni akartak egy másik ismeretlen rajtuk ütött és nagyhangon követelte vissza a talált tárczát, mert az az övé és 600 korona van benne. Ezután *Farkas*at levetkőztette és a nyakában lógó vászon zacskót melyben 180 kor. volt elvette tőle és kiűritette, helyébe papír darabokat rakott. Most mindkét ismeretlen futásnak eredt. A szerencsétlen *Farkas* csak ekkor látta, hogy be van csapva, üldözőbe vette megtámadóit, kik azonban a pénzt utközben elszorták. A családokat menekülésközben *Béres* őrmester és *Ruit* őrsvezető elfogták és a megmozáskor még több papírral tömött tárczát találtak nálunk. Az elszórt pénzt megtalálták. Hisszük hogy a mozsgói atyafi jövőre óvatosabb lesz. A két gazember névszerint. Szárazgáti *Csizmadia* István dombóvári illetőségű ismert ravasz család ki már hasonnevű dolgokért több ízben volt büntetve, a másik öreg *Gyulai* József pécsi illetőségű, ki pénz hamisítás miatt 1 és fél évett töltött a börtönben, most pedig ismét vissza kerülnek mindketten oda, ahova valók.

— **Betört a saját prészázába.** Lapunk mult számában megirtuk, hogy *Gyuresik* János bécsi lakos öreghegyi szőlőjében levő prészázába ismeretlen tettesek betörték s onnan 100 korona értékű élelmiszert ellopak. Kiderült azonban, hogy *Gyuresik* a betörést maga rendezte azért, hogy a hogy örrel a kárt megfizettesse, a ki a szőlőhegyen elkövetett lopásból eredő károkat megtéríteni köteles.

— **Gondatlan anya.** Folyó hó 21-én *Lieb* Jánosné bécsi asszony a forró vízzel telt fazekat a tűzhelyről levette és pár percze kiment a konyhából. Ez idő alatt a benn maradt kis 1 éves *György* nevű fiacskája a fazekat magára rántotta s magát leforrázta súlyos égési sebében másnapra meg is halt. A bűnvádi eljárást a szerencsétlen szülők ellen megindították.

— **Szenzációs esküvő.** A főváros előkelő közönységét nagy izgatottságban tartotta egy házassági eset, mely a napokban folyt le egy ismert családban. Az esküvőre a szokásos előkészületek minden irányban megtörténtek s már csak két nap választotta el

a fiatal jegyespárt a házasságkötéstől. A vőlegény, egy előkelő bank hivatalnok, tele volt adóssággal, a menyasszonyt pedig dugszádnak ismerték mindenfelé. Azonban a menyasszony apját üzleti spekulációi megfosztották utolsó fillérével is. Akárhogy is szereték egymást a fiatalok, ilyen zilált viszonyok között a menyasszony semmi áron sem akart tudni az esküvőről, mert vőlegénye őszintén megvalotta neki, hogy mennyi az adóssága. Az összes családtagok és jó barátok elküldték már a nászajándékokat és éppen a menyasszony szülőinél lett volna fogadó ebéd. Sürgönyileg lemondták. Szomorú nap volt. Vidámság helyett kétségbeesés! Menyegző helyett boldogtalanság! A vőlegény vigasztalni akarta menyasszonyát. Híába való volt minden kísérlet! Egyszerre azonban a hangos zokogás és a vigaszt nyújtani akaró hangok közé egy barátságos, idegen hang keveredett. „Ne vegyék rossz néven, ha ilyenkor hivatalosan alkalmatlankodom, de mi kötelesség szerűen gyorsan és pontosan intézzük el ügyfeleink megbízásait az a sorsjeggy, melyet önök vásároltak nálunk, főnyereményt nyert.“ Ezzel a *Török* A. és *Tarsa* Budapesti bankháza kiküldöttje kifizette a nagy főnyereményt s így már mi sem állta útját annak, hogy zavartalanul megkössék a házasságot. Ez az eset a fővárosi előkelő köröknek még sokáig emlékeztetőben marad.

— **Jó tanács.** Mindazoknak, kik pázsitot akarnak létesíteni, ajánljuk, hogy szereznek be *Mauthner* Ödön csász. és kir. udvari magkereskedéséből Budapesten a „Sétatéri“ vagy a „Margitszigeti“ fűmagkeveréket. — Ezeket már 29 éve szállítja *Mauthner* Budapest és Margitsziget oly bámulatra méltó és gyönyörű sétaterei részére.

A közönség köréből.

Lapunk mult számában egy megjelent rövid kis hirtre vonatkozólag, az alább következő levelet vettük, melynek készséggel adunk helyet. De fentartjuk a jogot, hogy a végén rövid megjegyzésünket mi is megtehesük.

A *Délsomogy mélyen tisztelt Szerkesztőségének!*
Szigetvár.

A *Délsomogy* 1903. évi ápril hó 19-én megjelent 16-ik száma „Hírek“ rovatában felvett „*Szigetvár nem mozdul*“ felkiáltással kezdődő azon nagy hangú vádat miszerint. *Szigetvár* ki volna lökve az alkotmány sáncaiból csak azért, mivel a mostani időkben a nemzet életében oly nagy hullámokat verő katonai létszám emelést czélzó javaslatok ellen nem demonstrál szó nélkül nem hagyhatván, már csak a vezetésem alatti 48-as függetlenségi párt s a város és e választó kerület polgárai iránt érzett tiszteletéből folyólag is; bátor vagyok a hivatott hírnök kellő világlátásba helyezésére vonatkozólag a következőkben válaszolni.

A nemzet közéletében oly nagy hullámokat vert, s az országgyűlési törvényhozói gyűlést ez idő szerint uraló fentebb már hivatott katonai javaslatok ellenében az ország több jelentékeny politikai testületi között megyénk Somogy illetve ennek 48-as függetlenségi elveket valló polgársága is tiltakozó gyűlésbe lett összehívva a megye székhelyére a folyó év márczius hava 29-ik napjára; ezen tiltakozó nagy gyűlésen a mely a megye összes községeinek meghívásával tartatott meg a jelzett napon Kaposvárott, több országgyűlési 48-as függ. párti képviselő között megjelent a

szigetvári kerület érdemes képviselője *Olay* Lajos is; hogy azonban a tiltakozó gyűlésre szóló megbírára, *Szigetvár* nem mozdul meg, sőt a hírek közt említett, több ur is távollétével tündökölt, arról sem én, sem kerületünk érdemes képviselője nem tehet. De mi azért nem emelünk elhamarkodott vádat senki ellen — mint a tiszt. hírező ur teszi — nagy garral de megondolatlanul.

A hivatott kaposvári tiltakozó gyűlés után — mely gyűlésnek határozatát egy nagy küldöttség vitte fel Budapestre választó kerületünk érdemes képviselője megkeresett levélileg engemet s elkérte véleményemet arra nézve; vajjon nem lenne-e czélszerű és kívánatos egy tiltakozó gyűlésnek *Szigetvárot* is megtartása? Ezen kérdésre miután előbb a választókerület nevesebb polgárainak számos tagjával értekeztem — nagyon sajnálom hogy kimaradtak „a többek“ én voltam az a ki *Olay* Lajos képviselő urnak azt nyilatkoztattam ki a kérdéses ügyre vonatkozólag miszerint, miután nem látom sem megengedhetőnek sem kivihetőnek azt, hogy innét a kaposolt részek tőszomszédságából a XIII-ik zónából egy nagy küldöttséget menesztessünk az ország szívébe, az utazás roppant költségessége miatt, tekintélyes küldöttség menesztése nélkül pedig az egész tiltakozó gyűlést olyanok véleményezem a czeplédiek kecskeméti és Hajdu városoké után, mint ézengés után a füttyülést; nem akarván ősi híru városunkat *Szigetvárt*, s mindenkor lelkes ünnepélyeket tartott választó kerületünket egy politikai fiascónak vinni elébe.

A Somogy megye tiltakozó nagy gyűlése után 7 gyász magyarral nem mehetvén fel Ős Budára tüntetni, én *Szigetvárot* tartandó tiltakozó gyűlést nem kezdeményezhetem s kezdeményezni nem is fogom.

Közleményemnek b. lapjában annak legközelebbi számában közlését kérve mélyen tisztelt Szerkesztő urnál, — hazafias üdvözléssel maradtam

N.-Dobszán, 1903. ápril hó 22.

Tisztelője

Barla Szabó János

48-as függ. p. elnöke.

Távol áll tőlünk hogy mi politizáljunk. Mi csak egy dolgot regisztráltunk, mely nálunk meg nem történt. A Kaposváron megtartott népgyűlésről a falragaszokat itt az utolsó órákban ragasztották ki. Ez okozta azt, hogy a későn értesült „több ur“ is ép ugy távollétével tündökölt, mint az idejekorán jól értesült igen tisztelt pártelnök ur, ki szintén nem volt fenn a gyűlésen, pedig azt hisszük, hogy neki talán csak ott kellett volna lennie? Természetesen eről sem a kerület orsz. gyűl. képviselője sem „a több ur“ nem tehet.

Már most szabadjon hinnünk, hogy ezt a vádat nem megondolatlanul és elhamarkodva tesszük. Mi is sajnáljuk, hogy a „többek“ kimaradtak az értekezletből. De erről ismét sem mi sem a kerület képviselője nem tehet. Ha a küldöttség menesztése lehetetlen, de a gyűlés megtartása nem lett volna lehetetlen.

Hogy a 7 gyászmagyar alatt kiket ért a t. pártelnök ur azt nem tudtuk kiokoskodni? És hogy nem kezdeményezi a gyűlést; ezek után mi is azt mondjuk, hogy jól teszi, mert, ilyen lelkes agitációval még a gyűlésből is fiascó volna. De azért mégis, (*Epur si mor!*) Tisztelettel a szerk.

Kiadja a szerkesztőség.

Arverési hirdetményi kivonat.

A szigetvári kir. járásbírószék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a Baresdrávavidéki takarékpénztár és társa végrehajtatóknak Szenicza Ferencz és neje Král Fáni végrehajtást szenvedők elleni 4200 K tőkekövetelés, és jár. iránti végrehajtási ügyében a szigetvári kir. járásbírószék) területén lévő Bareson fekvő a baresi 533 sz. tjkvben + 1236/b és 1264/a hrsz. alatt foglalt házra, udvarra és kertre kérelem folytán együttesen az árverést 3553 korbanában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1903. évi május hó 27-ik napján d. e. fél 12 órakor Barcs község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladni fognak.

Árverezni szándékozókat tartoznak az ingatlanokbeesarának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881 LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bántpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át-szolgáltatni.

Szigetvár 1903. évi márczius 6-napján.
A szigetvári kir. járásbírószék mint tkvihatóság
Molnár kir. albiró helyett:
Batta kir. járásbíró.

Egy jó karban lévő

KERÉKPÁR

jutányos árért eladó.

Czim: A kiadóhivatalban.

SKRIKANEK ÁGOSTON

mázoló, fényező és festék
kereskedő **PÉCSETT** Király-utca 32 sz.

Dús raktár díszfestékekben, festők és mázolóok részére, úgy mint valódi angol hintó fénymázak, mindenféle bronzok minden színben, továbbá kész olajfestékek.

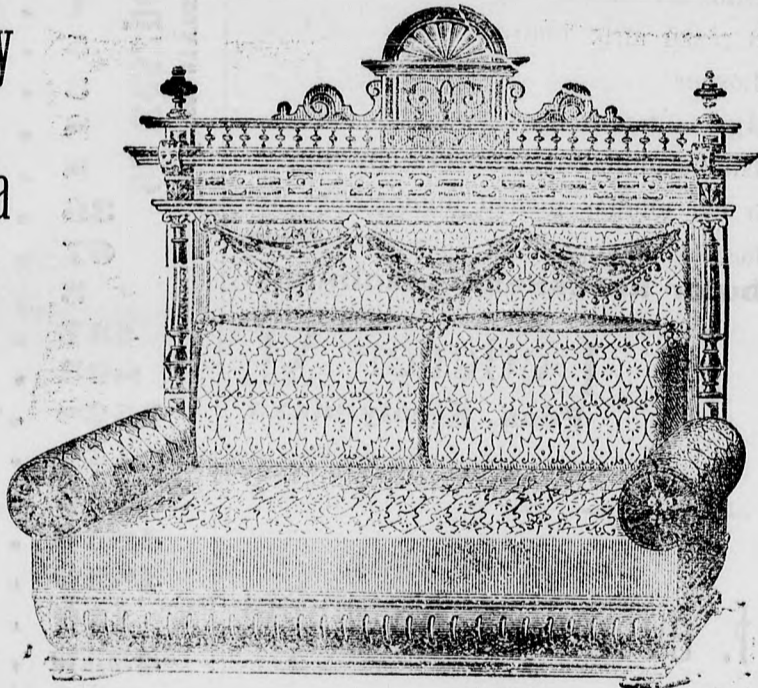
Ajánlja minden háztartásban szükséges padló fény-mázt, brunolint, és szagtalan parket viaszt. Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Friedman Károly

legnagyobb és legolcsóbb

BUTOR-raktárakárpitós és díszítő
üzlete**PÉCSETT,**

Siklósi országut 44.

Ismételadókna, nagyobb
berendezéseknél egyesek-
nek is**10% engedmény.****Ruepprecht testvérek Pécssett.**

Ajánlják legjobb minőségű saját gyárukban készülő következő gépeket és tárgyakat

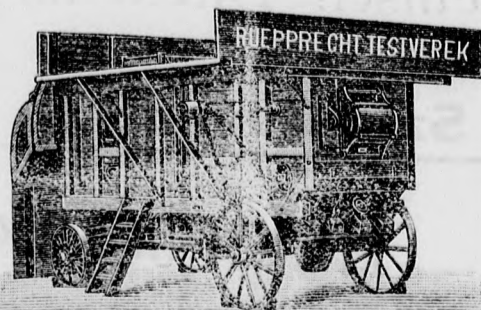
Harangokat vasállványokkal, vas és ércz öntéseket**tűzoltó gépeket és szerelvényeket,****kerti fecskendőket, kutakat, vízvezetési és fürdő-berendezéseket.****Eladó!**

Teljesen gyárilag kijavított és jótállás mellett olcsón eladó:

- 1 drb. 12 HP. kéthengeres Locomobil
- 1 „ 8 HP. cséplőgép garnitúra
- 1 „ 3 HP. cséplőgép garnitúra
- 1 „ 8 HP. vasrámás cséplőszerkény
- 2 „ 4 HP. járvány majdnem új.

Bővebb felvilágosítással és árakkal szolgálunk

Ruepprecht Testvérek gépgyárosok. Pécssett.

Van szerencsém a n. é. hölgyközönség becses tudomására adni, hogy visszatértem bécsi bevásárlási utamból és raktárra hoztam a legújabb divatu **tavaszi és nyári kalapokat** 90 krajczártól kezdve feljebb.
Tisztelettel
Kohn Katicza Pécs
Széchenyi-tér.

A butorvásárló

közönség szives figyelmébe!

Magas szőnyeg diván fülkével 40 frt.
" " " fülke nélkül 38 "
Salon garnitúra 50 frttól.
Kisebb nagyságu diván 12 frt.
Ottomán szövet vagy bőrrel 15 "
3 részü afrik matracz 6 "
Lószőr " 15 "
Ágy fauteuil 26 "
Ismételadónak 15 százalék engedmény.
3 évi jótállás mellett mindig nagy választékban kapható a készítőnél, **Nem butor kereskedői tákolmány.**

Lederer M.
Pécs. Király-utcza
a színház mellett.

Az üzlethelyiség
f. év május hó elején

történendő áthelyezése folytán
az összes cikkekből raktáron

levő maradékok

fél árban
kaphatók.

Deutsch Dávid fia
cégnél
Szigetvárott.

1.000.000

KORONA
ESETLEG A LEGNAGYOBB NYEREMÉNY!!

JEGYZÉKE az
55,000 nyereménynek.
Legnagyobb nyeremény a legszerencsésabb esetben:
1.000.000 korona.

	Korona
1 jutalom	600000
1 nyer. á	400000
1 . . .	200000
2 . . .	100000
1 . . .	90000
2 . . .	80000
1 . . .	70000
2 . . .	60000
1 . . .	50000
1 . . .	40000
1 . . .	40000
3 . . .	30000
3 . . .	25000
3 . . .	20000
3 . . .	15000
36 . . .	10000
67 . . .	5000
3 . . .	3000
437 . . .	2000
808 . . .	1000
1528 . . .	500
140 . . .	300
34450 . . .	200
4850 . . .	170
4850 . . .	130
100 . . .	100
4850 . . .	80
3350 . . .	40
55,000 nyer. és jut. kor. összegben	14.459,000

Az összes nyeremények 5 hónap alatt kisorsoltatnak és készpénzben fizetendők.

Kiváló szerencse TÖRÖK-nél.

Nagyon sokan szerencsések lettek általunk Tíz millió koronánál többet nyertek nálunk nagyrabecsült vevőink.

Az egész világ legesélydusabb sorsjátéka a mi m. kir. szab. osztálysorsjátékunk, mely nemso-kára újból kezdetét veszi.

110,000 sorsjegy **55,000**

PÉNZNYEREMÉNNYEL, sorsoltatik ki, tehát az összes sorsjegyek fele nyer a mellékelt sorsolási jegyzék kimutatása szerint.

5 hónap alatt összesen Tizennégy millió 459,000 koronát, egy hatalmas összeget sorsolnak ki. Az egész vállalat **állami felügyelet alatt** áll.

Az I-ső osztály **eredeti sorsjegyeinek** tervszerű betétjei a következők:

egy nyolczad (1/8) frt — **75** vagyis **1.50** korona
egy negyed (1/4) " **1.50** " **3.—** "
egy fél (1/2) " **3.—** " **6.—** "
egy egész (1/1) " **6.—** " **12.—** "

A sorsjegyeket **utánvétellel** vagy a **pénz beküldése** ellenében küldjük szét. Hivatalos tervezet díjtalanul. Megrendeléseket kérünk azonnal, de legkésőbb

f. é. május hó 2-ig
bizalommal **hozzánk** küldeni.

Török A. és Tsa.

bankháza
BUDAPEST.
Hazánk legnagyobb osztálysorsjáték-üzlete.
Főrudánk osztálysorsjáték osztályai:
Fő üzlet: VI., Teréz-körut 46/a.
Fiókok: 1. Váci-körut 4.
" 2. Múzeum-körutll.
" 3. Erzsébet-körut 54.

Rendelőlevél levágandó. **TÖRÖK A. ÉS TÁRSA** bankháza Budapest.

Kérek részemre I. oszt. m. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tervezettel együtt küldeni.

Az összeget . . . korona összegben (utánvételezni kérem postautalvánnyal küldöm mellékelem bankjegyekben (bélvegekben).) A nem letszó törlendő

Pontos cím!

Hirdetéseket jutányos árért vesz fel
a kiadóhivatal.